

MINISTERIET FOR BØRN, LIGESTILLING,
INTEGRATION OG SOCIALE FORHOLD

Folketingets Socialudvalg

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 21. august 2014

Tlf. 33 92 93 00
Fax. 33 93 25 18
E-mail sm@sm.dk

Ansvarlig: leo
Sagsnr. 2014-5086

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 12. juni 2014 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholds endelige svar på spørgsmål nr. 418 (SOU alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Stine Brix (EL).

Spørgsmål nr. 418:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen fra en række forældre i Frederikshavn, vedrørende Frederikshavn Kommunes oprettelse af visitation til handicap, hvor alle sager med børn med ADHD revurderes, jf. SOU alm. del – bilag 255.”

Svar:

Efter servicelovens § 41 skal kommunen yde dækning af nødvendige merudgifter ved forsørgelse i hjemmet af et barn under 18 år med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller indgribende kronisk eller langvarig lidelse. Det er en forudsætning, at merudgifterne er en konsekvens af den nedsatte funktionsevne.

Det er kommunen, der ud fra en konkret og individuel vurdering tager stilling til, om betingelserne i loven for at yde hjælp til dækning af merudgifter er opfyldt, herunder om barnet eller den unge er omfattet af bestemmelsens målgruppe.

Det fremgår af henvendelsen, at baggrunden for kommunens beslutning er principafgørelse nr. 55-11 fra Ankestyrelsen, som handler om, hvilken betydning medicinsk behandling skal tillægges ved målgruppevurderingen. I begrundelsen for afgørelsen anføres generelt, at vurderingen skal foretages uafhængigt af den løbende eller varige behandling, som ansøgeren modtager til afhjælpning af sin lidelse. Det gælder dog alene i tilfælde, hvor ophør

med den medicinske behandling ville være akut livstruende eller medføre umiddelbar risiko for varig eller væsentlig funktionsnedsættelse.

Det betyder, at når en kommune skal vurdere, om et barn hører inden for målgruppen til merudgiftsydelsen til børn, skal vurderingen tages med udgangspunkt i barnets funktionsniveau med medicin. Barnet skal dog vurderes uden medicin, hvis ophøret med medicin vil være akut livstruende eller medføre umiddelbar risiko for varig eller væsentlig funktionsnedsættelse.

I forlængelse heraf skal det bemærkes, at Ankestyrelsen har oplyst, at der ikke er tale om en ny retstilstand, idet styrelsen blot har gentaget, hvad der er blevet præciseret i tidligere principafgørelser, herunder C-09-04 og 56-09.

Generelt i forhold til en kommunes beslutning om revurdering af sager på et bestemt område som følge af en principafgørelse fra Ankestyrelsen kan det oplyses, at Ankestyrelsens principafgørelser sammen med love, bekendtgørelser og øvrige retskilder er bindende for kommunerne i deres retsanvendelse. Såfremt en kommune bliver opmærksom på, at der kan være tvivl om overensstemmelsen mellem dens retsanvendelse og en principafgørelse, kan kommunen derfor af egen drift beslutte at revurdere sagerne på et givent område.

Kommunen skal være opmærksom på, at ændring af afgørelser til ugunst for borgeren skal være i overensstemmelse med principperne for tilbagekaldelse af begunstigende forvaltningsakter.

Det betyder, at der skal foretages en afvejning af på den ene side hensynet til modtagerens berettigede forventninger om, at den hidtidige afgørelse opretholdes, og på den anden side de modstående interesser i at sætte en ny afgørelse i stedet, hvor hensynet til borgerens forventninger som udgangspunkt indgår med betydelig vægt. Adgangen til at tilbagekalde en afgørelse, der vedrører en løbende ydelse, er imidlertid videre end normalt, når tilbagekaldelsen kun har virkning for fremtiden. Det må dog i almindelighed kræves, at tilbagekaldelsen sker med et rimeligt varsel. Det vil bero på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde, hvad der må anses for et passende varsel.

Manu Sareen

/ Hanne Stig Andersen